

21.VI.95

(mel. : Såd'n var det ikke i halvfemserne)

1. På batteriet Sixtus er bordet trukket ud,
panelerne er gået efter med en fugtig klud.
Kanonen er i stilling, nu blir den fyret af,
og hva ska man nu mene på den store dag ?
Festtelegrammet lyder : TAK STOP MEN
GIV MIG ET RIM PÅ HANS KRAGH-JACOBSEN !
Han er jo selv en rimsmed uden frygt og dadel,
nede på Møn hør' han til den lokale adel.
Dér går han rundt som Hans von Rytzebæk,
dér har hans ego ikke få'd et knæk,
skønt hr. Hammerich
med sit fløjlsblik
skræmmer alle andre væk.
2. I onkel Svends saloner fra sin beskedne plads
fik Hans det første indblik i et elitært parnas :
Hans Kurt og Peter Kitter, Klaus Pagh og Bodil Cath -
de kom der allesammen. Hans besluttede at
"Når jeg engang blir større, hillemand,
så vil jeg osse bournonville", men
han blev for stor, ja, alt for stor til pirouetten.
At han endda fik foden indenfor balletten
skete pr. stedfortræder fra New York,
da han blev spiddet på gud Amors fork.
Det var, da Hans Kragh
med et kæmpebrag
faldt for Rheas (hjemme)bag.
3. Hans ligner idealet fra anno dazumal,
han ville ha gjort fyldest hos fru Leni Riefensthal,
og når han rynker panden og spiller kromand Young,
da mister de besindige enhver ræson.
Så slår han om, blir mild og vindende,
han gyder balsam over sindene.
Al hans mimik var ikke spildt på Joe og Wilma,
viljens triumf - den gør man ikke længre film af.
Nu gir den å-så-blonde (?) he-man Hans
inspiration til Rhea Lemans dans.
Hendes tå og hæl
får hans digtersjæl
til at glamme som en sæl.

4. Som middelmådig svømmer i livets ocean
er Hans en stædig drømmer på et psykedelisk plan.
Han staver sine drømme med havets alfabet
og ræmmer gerne påfund, ingen før har set,
Det gør ham ofte svært fortolkelig,
men Hans kan osse være folkelig.
Han sætter lys på sovevognens Marudone,
mens Dullerfnys blir solgt som pladehit i Fona.
Borende x'er han og retter til
i sine uopførte skuespil.
Men til næste år
de premiere får,
hvis at Peter Aude vil.

5. Engang gik Hans i brechen for suitens slavehær,
men det er ikke nemt for den, der ikke sulter mer,
og selve slavehæren er ikke, hvad den var,
mens Hans er blevet holden ægtemand og far.
Før skrev han viser med plutonium
og med det storgermanske lebersrum.
Det er et kurs at sidde lunt i egen villa,
hans kapital er byttet ud med frøken Smilla.
Så'd'n er det nemlig i halvfemsjerne,
nu må man satse på fornem'lsjerne:
"Hvad mon blir det ny ?
Måske jeg sku ty
til Jært Forsman og Finn Ry(e) ?"

6. Vi sad blandt Moløaus bølger på et fortøjet årst,
vi lytted stumt til lykkens ord og Jaspers vandkloset,
vi trak og slap i grinet på Seiners venstre bred
- det var en lyst at rejse, når du rejste med.
Hans, du blir rundere med årene,
damerne finder dig bedårende.
Mor er major, men far er general derhjemme,
dog vil jeg sige, lavmælt med fortrolig stemme :
Skønt du blir folkeøje fra august,
sværger jeg med usynlig blomsterkost,
du blaødt fans i år
ingen større får

end

Hans Christian Nørregaard